

נפגשים בפרשה

שמות

הירות לא לטבוע!

"הפתרון הסופי" של פרעה היה הטבעת ילדי ישראל במים. הוא יכל לבחור בדרכים שונות כיצד להיפטר מהעם הגדל בארצו, אולם בחר דווקא במים. מדוע?

מוטיב המים חוזר לאורך הפרשה. החל מהגזירה, דרך הצלת משה ביאור, פגישת משה ובנות יתרו על הברז וכלה באות המים שיהפכו לדם. מה ניתן ללמוד מהופעת המים בפרשתנו?

ניתן לחשוב, חלילה, שהמים הם ישות המנותקת מהשגחת ה'. המים הם הכוח היחיד שמוזכר עוד לפני בריאת העולם, וכלל לא מוזכר שה' ברא אותם. במהלך כל ימי המבול אין כל דיבור של ה' לנוח, עד כי עלול להיראות כאילו המים שולטים בעולם בעצמם. כאשר יונה רצה לברוח משליחות ה' הוא הפליג אל הים הגדול, צלל אל המצולות, כביכול אל מקום בו ה' לא יראהו, אולם דווקא שם גילה לו ה' שמלוא כל הארץ כבודו, והוא שולט על כל חלק ביקום.

אמונתו של פרעה היא שה' לא שולט על המים. אם ה' אמר שלא יהיה יותר מבול, אזי אין מה לחשוש מהמים ואפשר להרוג בתוכם את ילדי ישראל, ובפרט את מושיען (בראשית רבה יח). פרעה חשב שהוא יכול לשלוט בכוח המים, ולנהל את המציאות לפי רצונותיו, (בחלומו הוא עומד "על היאור", כאומר "לי יארי וְאֵנִי עֲשִׂיתָנִי" - יחזקאל כט, ג) אך ה' הוכיח לו אחרת.

מים הם כוח אדיר של חיים. הם יכולים להביא ברכה וטהרה לאדם ולעולם, אך עם זאת הם יכולים גם להטביע. הדבר תלוי בגישה של האדם לתפקיד שלו מול ה' בעולם.

הנביא ירמיהו (פרק יב) הטמין אזור (כעין חגורה) בנחל פרת, מקום מים פורה, ודווקא שם האזור נשחת ונרקב. בכך הוכיח ירמיהו את העם על גאווותו ("גאון ירושלים", "גאון יהודה", "ההלכים בְּשָׂרוֹת לָבָם") שכן המים, המביאים חיים וצמיחה, עלולים גם להביא למוות ולריקבון אם שוכחים את ה' וחושבים שההצלחה תלויה רק באדם.

הנביא יחזקאל ניבא באריכות על מצרים, שחטאה המרכזי הוא הגאווה ("גאון מצרים" לב, יב). נהר הנילוס האדיר משקה את מצרים היפה, שעציה יפים יותר מעצי גן עדן, אולם היא תחרב בעקבות גאווה. כשלוט חזר מצרים לכנען הוא בחר לגור בסדום המזכירה לו את "גן ה'" (המוקף בארבעה נהרות), את ארץ מצרים (בראשית יג, י). גם גן העדן הסדומי, המשופע במים טובים העולים ומשקים את השדות, נחרב בעקבות גאווה וחשיבה חומרית. בפרק טז התרה יחזקאל באנשי ירושלים שכשם שקרה לסדום ולשומרון בעקבות הגאווה, כך יקרה להם. הוא גם הוסיף שניתן לרפא את החורבן במידה וילכו בדרך ה'. הריפוי יקרה בעזרת המים.

הריפוי המיוחל מתואר בפרק מז, שם יחזקאל ניבא על נחל מיוחד היוצא מבית המקדש (העתידי) ומרפא את ים המוות (ים המלח). הדגה קמה לחיים והדייגים נהנו משפע של דגים. קשה שלא להשוות ולראות את טעותם של המצרים. האות השלישי של משה הראה שמים יכולים להפוך לדם. בהמשך הגיעה מכת דם, בה דגת מצרים הסריחה ומתה בתוך המים. המצרים רצו שהמים יביאו חיים לכלכלה ומוות לישראל, אולם כלכלתם קרסה וגואלם של ישראל "נולד" בתוך המים. על באר המים משה הביא עזרה לבנות, ושם גם פגש את ציפורה איתה יוסיף חיים לעולם.

רעת המצרים הובילה לבסוף לטביעתם בתוך מי ים סוף, שם שפחה ראתה את מה שלא ראה יחזקאל הנביא. יחזקאל ראה מים שיוצאים מבית המקדש ועושים את רצון ה' להחיות את המוות, ואילו היא ראתה מים שעושים את רצון ה' וממיתים את החיים, אפילו שמדובר במים של המצרים עצמם.

ה' שולט במציאות כולה. אף בלוינתן שבמים הוא משחק. הנביא ירמיהו הדגיש (פרק ב) כי אי אפשר לסמוך על "מי שיחור" (הנילוס), אלא רק על ה' - "מקור מים חיים". מים יכולים להחיות ויכולים להמית. הגאווה "מטביעה" את האדם ורק הישענות על ה' תוביל לצמיחה.

הזמנה למפגש

איפה זה פוגש אותנו בחיי הזוגיות? יש לנו הזדמנות לדבר על זה...

אילו דברים גורמים לפעמים לזוגיות שלנו "לשקוע" ומה עוזר לה "לצוף" ולהיות נוכחת ומשמעותית? 🌸

מה אנחנו יכולים לעשות כדי להביא עוד יותר "חיים" לזוגיות שלנו? 🌸

ניתן לשדרג את השיח עם משחק נחמד... ניקח כוס/קערה ונמלא במים. נביא 2 סוגי פריטים: שוקעים וצפים. נבחר כל פעם מה להשליך למים ונספר על רגעים שונים בזוגיות שלנו.